

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.
ΑΡΙΘ. 15ος.

Φυλλάδια 12.
Τιμή ὄβολα 36.

Κεφαλληνία 10 Νοεμβρίου 1860.

ΚΑΚΟΣ Ο ΛΥΧΝΟΣ. ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ Η ΛΥΧΝΙΕΣ.

Κακὸς ὁ Λύχνος! Κακὸς, γιατί δὲν ἐκολάχεβε τὴν κοινωσίαν, καὶ γιατί τῆς ἐνθύμιζε πῶς ἔχει χρέη, ἡθικὰ χρέη νὰ ἐχτελῇ

Χειρώτερες ἢ Λυχνιές! Χειρώτερες, γιατί παρουσιάζουνε τὴν Ἀλήθεια σὰν ἕναν Κοντόσταυλο, ποῦ πιάνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ κολέτο, καὶ τοὺς λείει « Σὰς προστάζω! »

Ἡ Ἀλήθεια, ὅταν παρουσιάζεται μετὰ τὴν στολὴ τοῦ Κοντόσταυλου, εἶναι μισητὴ, εἶναι ἀνυπόφερτη. Γιὰ νὰ εἶναι ὑποφερτὴ ἡ Ἀλήθεια, πρέπει νὰ παρουσιάζεται κατ' ὅπως ἐπαρουσιάσθηκε πάντα, θυλικομένη μέσα σὲ ἑξόφυλλα. Ὁ Αἰσωπος, ὁ Φαῖδρος, ὁ Λαφονταίν, καὶ ἄλλοι, ἐπαρουσίασαν, πραγματικῶς, τὰς κακίας τῶν ἀνθρώπων θυλικομένες μέσα σὲ δέρματα λύκων, ἀλουπούδων, βατράχων, κτλ. Τὶ ἔκαμε ἡ Κοινωσία εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν θυλικομένων ἐκείνων ἀληθειῶν; Οἱ Γαλιότοι τὰς ἐδι-
αβάσανε μ' ἀδιαφορία, ἐπαινέσανε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἦθος τῶν Συγγραφέων, καὶ ἐδώσανε τὰ βιβλία στὰ παιδάκια-
τους τὰ μικρά, γιὰ νὰ μάθουνε μέσα σ' ἐδαῦτα τὴ γλῶσ-
σα τὴν Ἑλληνικὴν, τὴ Λατίνικὴν, τὴ Φραντσέζικην! . . .
Οἱ Ἱεροκήρυκες ἐθυλικοῦσαν καὶ ἐκεῖνοι τὴν Ἀλήθειαν σὲ
θρησκευτικὰ θυλικάματα, ἢ τὴν εἶπαν καὶ ἑσέσκεπη, μὰ,
τὴν εἶπαν ἀφηρημένη Ἡ Ἀλήθεια, ἀφηρημένη,
δὲ γγίζει κανῆνε, καὶ καθέναν τριβῆται, καὶ τὴν ἀφή-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL5341440032

Γαλιότοι τῆς Ἐφτανήσου. Σεῖς τῇ Ἀλήθεια τὴν ἠ-
θέλετε σκεπασμένη, γιὰ νὰ ἔμπορῇτε νὰν τὴν καταφρο-
νᾶτε· ἀλλ' ἐγὼ θέλει σᾶς τὴν εἰπῶ πάντα ξέσκεπη, γιὰ
νὰ μὴν ἔμπορῇτε νὰν τὴν καταφρονάτε.

Γαλιότοι τῆς Ἐφταννήσου. παράξενο ἤθελ' εἶναι νὰ
σᾶς ἀρέσουν' οἱ Λύχνοιμου καὶ ἡ Λυχνιέζιμου· μὰ δὲν
εἶναι διόλου παράξενο ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουνε.

Καλῶς σὰς εὔρηκα, πατριῶτες Ἐρχομαι ἀπὸ
τῇ Σμύρνη (1), ὅπου ἤμουνα φευγάτος φοβούμενος τὸ
Λομπάρδο. Ὡ τί Τόπος εἶν' κείνος! Ἄ! Τόπος ἐν ὠ-
μένος! (μὲ τῇ Μικρὰν Ἀσία). Ἄ! Τόπος μὲ ἔνωση,
θὰ πῇ Τόπος μὲ κουκάνια! . . . Ἄλλο δὲ σὰς λέω μω-
ρὲς παιδιὰ, πᾶρι τοῦτο, — σὲ κάθε καντουνάδα εἶναι
καὶ φούρνος δημόσιος ὁποῦ μαγερέβει ἔνωση . . .
χάρισμα . . . , γιὰ τὸν Ὀχλο! . . . Ἐκεῖ
βλέπεις τσοῦ πατριῶτες, σὰ νὰ ποῦμε τσοῦ Λομ-
πάρδους, ὁποῦ δουλέβουνε μέρα-νύχτα στὸ φούρνο, γιὰ
τὴ φτωχολογιά καὶ γιὰ τὴν πατρίδα! . . . Ἐνωση πα-
ραγιομισμένη! Ἄ! τὸ καλῆτερο φαῖ ποῦ ἔμπορεῖ νὰ φάτε!
Ἐνωση παραγιομισμένη μὲ καθαρόν αἶθέρα! . . .
Ἐτσι, καθὼς τὴ φτιάουνε οἱ Λομπάρδοιτους κ' ἐκείνω-
νε! . . νόστιμο φαῖ, κι' ἀλαφρὸ, καὶ χάρισμα! . . . ξέ-
ρετε τί τσοῦ στιχίζει! τὴν ψήφοτους! ποῦ θὰ πῇ χάρις-
μα! . . .

Προσκινήματα δὲ πολὰ-πολὰ σὰς φέρνω ἐκείθενε καὶ
μοῦπανε νὰ σᾶς εἰπῶ νὰν τοῦ φιλῇτε τὸ χέρι κ' ἐσεῖς
τοῦ δικοῦσας Λομπάρδου, γιατί, ὅπου-κι' ἂν-ῆναι, θὰ
σὰς ἔνωση (στὴν Κάλπητου).

Ἐκεῖδ' ἀκούστηκ' ἐκεῖ-πέρα στὴ Σμύρνη πῶς ἔνωσε
καὶ πολλοὺς χωριάτες (μέσ' στὴ σαράγιατου) καὶ πῶς

(1) Ὁ Λομπάρδος ἐσπερμολογοῦσε στὴ Ζάκυνθο, πῶς ἔφυγα κ' ἐπῆγα
στὴ Σμύρνη, γιὰ νὰ ξεφύγω τὴν ποινή! . . .

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν Ἀνοιξὴ τοῦ μᾶς ἐπέρνασε σὰς ὑποσχότουνε, σὲ εἰκοσι μέρεις νὰ σὰς ἔχη ἐνωμένους μετ' ἡ Γλαρέντσα (1). Μὰ ξέρετε τί ἔφτεξε; Αἶ! Ἐφτέξανε οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας . . . (Ὁρθόδοξος ὁ καίμενος ὁ Λομπάρδος! Αἶ! μὰ . . . σὲ τούτην τὴν ἄλλην πενταετία, ἃ ζήσωμε, . . . Ψήφους μοναχὰ νὰν τοῦ δώσετε· κ' ἔπειτα . . . ἄστον' ἐκείονε νὰ κάτμη! . . .

Ἐκειὸ ντσα, σὰς φαίνεται πῶς ἔρρισκεσθαι στὴν Ἐφτάννησο . . . μὰ . . . κυττάξετε στὸ κούτελο τῆς Φωνῆς τοῦ Λομπάρδου . . . Ἡ Φωνὴ τοῦ Λομπάρδου καὶ Φάντες, δὲν ἔχει τὴ Ζάκυθο στὴν Ἑλλάδα; Εἴστενε λοιπὸν στὴν Ἑλλάδα! . . . Μὰ τὰς ὑγείεσσας! . . . Σία κι' ἀράξετε! . . .

Ἄξιος ἄθρωπος, μωρὲς παιδιὰ, ὁ Λομπάρδος! Καὶ νὰ ἡξέρετε τιμὴ τοῦ σὰς κάνει! . . . Νὰ ἡξέρετε στὴ Σμύρνη τί λένε γιὰ σὰς! . . . Λένε πῶς εἴστενε ἀθρῶποι ἐξυπνοί, καὶ πῶς τὸ βλέπετε καὶ σεῖς πῶς ὁ Λομπάρδος εἶναι καὶ Χριστιανὸς καὶ πατριώτης! . . . Ὁ καίμενος ὁ Λομπάρδος! Ὁ θυμαυρὸς τῆς Ὁρθοδοξίας! Ὁ Θεὸς τῇ Σαράγιας! Ὁ Ἥρωας τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος! Ποῦ δὲν ἀδίκησε ποτέτου Ὀρφανό! (2). Ποῦ δὲν ἀπάτησε ποτὲ χήρα! (3). Ποῦ τότε τρέμουν' οἱ Ἀγγλοὶ! Ποῦ τότε σκιάζονται οἱ φύλλοι! Ποῦ μέσ' στὴ Ζάκυθο τοῦ φιλοῦνε τὸ χέρι! Ποῦ ὁλοῦθετε ἄλλου τοῦ πιάνουν' τὸν Κάππα (γιὰ εὐλάβεια πάντα). Ποῦ σὰς ἐκατέβασε τὴ φυγῆμου στὸ λारीγγα, καθὼς κατεβάζουν' τοῦ γάλωνε τὸ καρίδι! . . .

Μὰ ποῦ νὰ πῶ τῇ χάρεςτου ὅλες! Ὁ Λομπάρδος ἐδῶ καὶ λίγους χρόνους δὲν ἦτανε πὰρι ἓνας γαῖδουρολάτης· μὰ ἦτανε ἄθρωπος ἐξυπνος, κ' ἔμαθε τέχνη, καί,

(1) Οἱ ὁπαδοῖ του τὸ ἐδίνανε γιὰ βέβαιον, εἰς τὰς συναναστροφάς! . . .

(2) Μαρίνου. (3) Ῥόση.

μέ δύο φαρδινῶνε Ὁρθοδοξία, μέ πέντε λεπτῶνε φιλε-
θνισμό, μέ μιανου φάσκελου αὐταπάρνηση, μέ λίγον ἀέ-
ρα σκηρτουτσάδونه, ἐστάθηκε καλὸς νὰ κάμη κα-
τάσταση, καὶ νὰ κάμη καὶ ὄνομα ! Ἐτσι κάνουνε
οἱ Τεχνῆτες ! . . . κ' ἐσεῖς τώρα προσκυνήματα ἀ-
πὸ τῇ Σμύρνη καὶ νᾶμαστε καλὰ καὶ σ' ἄλλο κα-
ρίδι

ΤΙ ΜΟΥΠΕΣ ΚΑΙ ΤΙ ΣΟΥΠΑ.

Κύριε Λομπάρδε.

Μοῦπες πῶς εἶμαι ἄθεος, πῶς εἶμαι προτεστάντες,
πῶς εἶμαι βαλμένος ἀπὸ τοὺς προτεστάντιδες νὰ πολε-
μήσω τῇ θρησκείᾳ τὴν Ὁρθόδοξην, καὶ πῶς εἰς τὸ Λύχνο
μου ἔγραψα πράγματα ἀνήθικα, τὰ ὅποια χτυποῦνε
μέσα στὴν καρδιά τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Τοῦτα ὅλα ἐνθουσιάζουνε βέβαια τοὺς λιάπιδες ἐναν-
τίον μου καὶ εἰς ὠφελός σου· μὰ τέλος-πάντων οἱ λιάπιδες
λίγες ψήφους ἔχουνε νὰ σοῦ δώσουνε, ἀκολούθως, λίγο
τὸ διάφορό σου σὲ τοῦτο τὸ νε γ ό τ σ ι ο· ἐνῶ τὸ διά-
φορο τοῦτο θὰ ἰσοσταθμεῖται, τοῦλάχιστον θὰ ἰσοσταθ-
μεῖται, μέ ἄλλον τόσον χαμὸν ἀπὸ ψήφους κοντὰ στοὺς
τιμίους νοήμωνας, διὰ τὴν συχασίαν ὁποῦ τοὺς προξενᾷ
ἡ συκοφαντικῆς σου κερδοσκοπία.

Σοῦπα πῶς εἶσαι κλέφτης, πῶς εἶσαι πλάνος, πῶς
εἶσαι ψεύτης, ἄρπαγος, συκοφάντης, διάβολος, ἀγύρτης,
δουлкаμάρας. κτλ., καὶ δὲν τὰ εἶπα μόνον, ἀλλὰ τ' ἀ-
πόδειξα κηόλες!

Καὶ μὴν εἰπῆς ὅπως ἀπόδειξα τ' ἀποδεδειγμένα, πῶς
ἔμαθα τοὺν ἀθρώπωνε ἐκεῖνα ποῦ ἐξέρανε, καὶ πῶς ἀκο-
λούθως, λίγο κ' ἐμέ τὸ διάφορό μου σὲ τοῦτο τὸ ξεμασ-
κάρομα ποῦ σοῦ κάνω . . . Ὅχι Κύριε Λομπάρδε· ἄλλο
εἶναι νὰ ξέρουν· οἱ ἀθρώποι τὴν γαλιωτιές σου καὶ νὰ μὴν

ΠΑΡΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

τολμοῦν' νὰν τὲς λένε πὰρι ἀνάμεσότους, καὶ μυστικά... καὶ ἄλλο εἶναι νὰ σὲ θάλω στὴ Μπερλίνα μέσα στὴ μέση τῆς Ἑφταννήρου, καὶ νὰ σοῦ φωνάξω πῶς πλανᾷς τὲς χῆρες καὶ τοὺς πέρνεις τὰ καλῆτερα χτήματάτους, κ' ἔπειτα τὲς ἀπαρατᾷς πῶς ἔχεις μία Σαράγια σταφιδὸς καὶ λαδιοῦ, κι' ὅποιος χωριάτης γελασῇ νὰ σοῦ φέρῃ τὸ λάδιτου, φέρνει 16 λίτρες, καὶ στὰ μέτρα τὰ ὀκτὰ σου ἢ 16 ὀγαίνουνε 14 $\frac{1}{2}$ κι' ὅποιος χωριάτης γελασῇ νὰ σοῦ φέρῃ σαφίδα, πουλεῖ 35, καὶ τὴν πληρώνεται 20 πῶς φωνάζεις ἔνωση, ἀλλ' ὅταν πραγματικῶς ἐπρότάνθηκε ἡ ἔνωση στὴ Βουλῇ, ἐσὺ τὴν ἐναντιόθηκες πῶς παρουσιάζεσαι ὡς ὁ Μεσίας τοῦ Τόπουσου, ἀλλὰ στὴν περίσσεια τῆς χολόρροιας ἐκερδοσκοπήσες νὰ κερδέσῃς-1000-τάλαρα, σκοτύνοντας χίλιους συντοπίτες σου· καὶ ν' ἀρπάξῃς ὑπόληψη, σὺ ὁ Δουκαμάρας, δυσφημίζοντας τοὺς ἀληθινοὺς ἰατροὺς τοῦ Τόπουσου πῶς λέγεσαι χριστιανός, κ' ἐκερδοσκοπήσες τὸ κρία τοῦ Λασκαράτου καὶ τοὺν παιδιῶνετου νὰν τὸ κάμης ψήφους γιὰ τὴν Κάλπησου πῶς λέγεσαι πατριότης, καὶ δὲν εἶσαι παρὰ ἓνας γαλιότος ἀπὸ τοὺς πλέα κοινούς, μὲ σκοπὸ νὰ πλουτίσῃς, ὡς ἐπλούτισες κηόλα, μέσα στὴ γενικὴ μωρία τοῦ πλήθους Ναί, Κύριε λομπάρδε, ἄλλο εἶναι νὰ ἦσαι γαλιότος μασκαρομένος, καὶ ἄλλο εἶναι νὰ ἦσαι γαλιότος ξεμασκαρομένος.

Ξέρω, ναί, ξέρω πῶς ἔλαβες ἓνα θ ρ ί α μ β ο μὲ τὴ συζήτηση τῆς ὑπόθεσήςμας στὴ Ζάκυθο. Μὰ, ἐκεῖνοι οἱ θ ρ ί α μ β ο ι ἐσὺ κ' ἐγὼ ξέρουμε πόσο ἀξίζουνε Ἐσὺ κ' ἐγὼ ξέρουμε πῶς ἤθελε δώσεις κ' ἐκείνονε κι' ἄλλους δέκα τέτοιους γιὰ νὰ μὴν ἤθελε γελασθῇς νὰ γράψῃς ποτὲ μία συλλαβὴ ἐναντίονμου Αἶ, καί μένε Λομπάρδε νάθελε μὴν εὕρῃς μελάνι, ὄντες ἐπῆρες νὰ γράψῃς τὸ πρῶτοσου ἄρθρο κατὰ τοῦ Λασκαράτου! . . .

Πραγματικῶς, στανικῶς ὄλωνσου τῶν θ ρ ι α μ β ω ν, ποῖον εἶναι τὸ ἔως τώρα τελειοτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

διένεξήσῃμας ; Ἴδοϋ, ἐκεῖ ποῦ πρῶτα κανεῖς εἰς τὴ Ζάκυθο
δὲν ἐτόλμα ν' ἀνοίξῃ στόμα ἐναντίονσου, τώρα,

1ον. Εἰς τὰ Καφφενεῖα, εἰς τὰ Κρασοπολεῖα, στὰ Μα-
γαζιά, ὁλοῦθε, θέτουν' ἔτσι τὸ ζήτημα « Ἐκεῖνα ποῦ ὁ
Λασκαράτος ἐφώναξε τοῦ Λομπάρδου, εἶναι φέμματα, ἢ
ἀλήθειες ; » Κ' ἐκεῖνοι ποῦ ἀκόμη σὲ ὑπερασπίζουने, ἀ-
ποκρένουνται εἰς ὑπεράσπισήνσου. « Ἀλήθειες, μὰ τὰ
λέει ὁ Λασκαράτος ! . . . » Ποῦ θὰ 'πῇ, καταμέρος ἡ
κακὴ ὑπόληψις γιὰ τὸν Λασκαράτο, ὁμολογῆσαι καὶ κη-
ρύττεσαι τώρα γ α λ ι ὀ τ ο ς, ὡς καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπερα-
σπιστάσσου τοὺς ἰδίους, σ' ὅλα τὰ τρίστρατα τοῦ Ἰότ-
πουσου ! . . .

2ον. Ὅσοι ριζοσπάστες σ' ἐσυχενόντανε μὲν ἕως ἀπὸ
πρῶτα διὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐξαχρησέως σου, ἀλλὰ δὲν
ἐτολμοῦσανε μῆτε αὐτοὶ νὰ μιλήσουνε, τώρα ἐπήρην'
ψυχὴ κ' ἐκεῖνοι, καὶ σὲ κηρύττουने ψευτοριζοσπάτη, κ' ἐ-
γωῖστή γαλιότο ! . . .

Ἴδοϋ, Κύριε Λομπάρδε, τὸ ἔως τῶρα τελειοτικὸν ἀπο-
τέλεσμα τῆς διένεξήσῃμας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ μείνης ἡθι-
κῶς ἀποθασμένος, σὰν ἀπάνου σὲ ταῦλα ἡθικοῦ χειροῦρ-
γου· καὶ θὰ σοῦ κάμω τὴν πρεπούμενην ἡθικὴνσου νε-
κροτομίαν, καὶ θὰ δείξω στοὺς ὄχλους ἀκόμη καλῆτερα
τὲς ἰάπάτες μὲ τὲς ὁποῖες τοὺς ἐπιανες, γιὰ νὰ ξέρουने νὰ
φυλάττονται ὅταν βλέπουν' καὶ σ' ἄλλους συμπτώματα
σὰν ἐκεῖνα ποῦ σὺ ἐπαρουσίασες.

Παρακάλομαι νὰ καταχωρήσω τὴν ἀκόλουθη Νεκρο-
λογία στὴ μικρήμου Ἐφημερίδα, καὶ τὸ κάμνω εὐχαρίσ-
τως. Ὁ Γεραρδίνης ἦτον ἓνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώ-
πους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς εἶπε, « Ἀν δέκα μόνον
ἦτανε στὰ Σόδομα, δὲν τὰ ἔκαια. »

NECROLOGIA.

Procellosa e tetra sorgeva la notte di 6 Novembre qu-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ando cruda morte toglieva agli amici Monsignore Vicario Giacomo Gherardini.

Un giusto ha cessato di vivere in mezzo a noi, e una fossa ha nascosto per sempre la spoglia di un uomo intemerato, di un cittadino operoso, di un amico esemplare.

Per tutti questi titoli, la nostra separazione da lui è accompagnata da pianto ben meritato, e ben altro che il nostro è quello che nella amena Zante versano e verseranno lungamente l'orfano desolato, la vedova derelitta, l'amico sconsolato.

Il suo distaccarsi da questa terra è stato un tranquillo abbandonarsi fra le braccia del suo Creatore, ed ora l'anima sua vive serena nel soggiorno dove tutto è luce.

Questo pensiero temperi l'angoscia di coloro, i quali finchè visse lo tennero per conforto! E noi tutti che sapemmo tener cara e pregiata in vita la sua persona, confortiamoci noi pure in questo pensiero, e ricordando di quanti nobili affetti fosse ricca l'anima sua, e in quanti atti virtuosi esercitasse la vita, manteniamo sempre onorata in noi stessi, la dolce memoria di GIACOMO GHERARDINI.

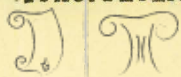
Cefalonia li 15 Novembre 1860.

G. S. COIDAN.

Ο Ὑπερβουος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » 1860.

ΤΑΚΤΩΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ